

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2016 roku (znak: ENP/10/042085343) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24 października 2016 roku, przyznał J. N. emeryturę od dnia 5 listopada 2015 roku tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że emerytura została obliczona zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej jako równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Przy ustaleniu wysokości emerytury uwzględniono:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 16174,89 zł;
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 200645,32 zł;
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 207,80 miesięcy;
- wyliczona kwota emerytury wynosi 1043,41 zł.

Organ rentowy wskazał także, że przy ustalaniu wysokości emerytury uwzględniono zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników wynosi 37,51 zł. Zatem łączenie emerytura wynosi 1080,92 zł.

/decyzja z dnia 16 grudnia 2017 roku k. 54 -55 akt ZUS/

W dniu 11 stycznia 2017 roku odwołanie od powyższej decyzji złożył J. N. zarzucając organowi rentowemu nieuwzględnienie do ustalenia wartości kapitału początkowego okresu zatrudnienia w (...) w K. od dnia 1 czerwca 1977 roku do dnia 14 listopada 1991 roku (tj. 14 lat 5 miesięcy 13 dni), za okres, za który były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne. Odwołujący się wskazał, że organ rentowy żądał od niego dokumentu potwierdzającego, że był członkiem (...) w K. z ilością przepracowanych dni jako członek spółdzielni. Było to natomiast niemożliwe, gdyż Likwidator Spółdzielni nie jest w posiadaniu żadnych dokumentów, ponieważ zostały one zniszczone poprzez zalanie wodą. Nie jest więc w stanie w pełni udokumentować tego okresu, poza świadectwem pracy. Wnioskodawca wskazał także, że był członkiem spółdzielni bez wkładu ziemi i nie posiadał działki.

/odwołanie wnioskodawcy z dnia 11 stycznia 2017 roku k. 2 /

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 10 lutego 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał dodatkowo, że ustalając wartość kapitału początkowego z okresu zatrudnienia 1 czerwca 1977 roku do dnia 28 stycznia 1993 roku w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K. odmówił zaliczenia okresu pracy od dnia 1 czerwca 1977 roku do dnia 14 listopada 1991 roku, ponieważ wnioskodawca nie złożył dokumentów potwierdzających, że nie był członkiem tej spółdzielni. Załączone do wniosku emerytalnego oświadczenie z dnia 23 października 2016 roku likwidatora (...) w K., że J. N. nie był członkiem (...) nie stanowi środka dowodowego w rozumieniu § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania oświadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412), bowiem nie podlega żadnej weryfikacji - likwidator oświadczył, że dokumentacja Spółdzielni nie istnieje (uległa zniszczeniu wskutek zalania wodą).

/odpowiedź na odwołanie k. 3/.

Pismem z dnia 15 maja 2017 roku wnioskodawca wskazał, że nie jest w stanie przedstawić dokumentów potwierdzających jego wynagrodzenie Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K., gdyż uległy zniszczeniu - zostały zalane wodą.

/pismo z dnia 15 maja 2017 roku k. 10/

Na rozprawie w dniu 24 października 2017 roku - poprzedzającej wydanie wyroku - wnioskodawca poparł odwołanie.

/stanowisko wnioskodawcy k. 30/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. N. urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 7 grudnia 2016 roku (znak (...) - 2016) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił kapitał początkowy J. N. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1972 roku do 31 grudnia 1981 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 54,89% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 670,15 zł. Przyjęto łącznie 12 lat, 7 miesięcy i 27 dni tj. 151 miesięcy okresów składkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 54,89%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 58193,96 zł.

Organ rentowy wskazał, że do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględnił okresu od dnia 1 czerwca 1977 roku do 14 listopada 1991 rok, gdyż nie został wystarczająco udowodniony oraz od dnia 16 stycznia 1996 roku do dnia 31 stycznia 1996 roku, gdyż w tym okresie przebywał na urlopie bezpłatnym.

Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że w celu ewentualnego ponownego przeliczenia kapitału początkowego niezbędne jest przedłożenie dokumentów potwierdzających, że wnioskodawca był członkiem (...) w K..

/decyzja z dnia 7 grudnia 2016 roku k. 4 akt kapitałowych /

Do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął następujące dochody stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy uznając je za najkorzystniejsze dla wnioskodawcy:

- 1972 rok – 34.630,00 zł;

- 1973 rok – 45.720,00 zł;

- 1974 rok – 12.968,00 zł;

- 1975 rok – 14.400,00 zł;

- 1976 rok – 33.467,00 zł;

- 1977 rok – 12.170,00 zł;

- 1978 rok – 0,00 zł;

- 1979 rok – 0,00 zł;

- 1980 rok – 0,00 zł;

- 1981 rok – 0,00 zł;

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 5 akt kapitałowych/

J. N. nie zaskarżył powyższej decyzji.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 24 października 2016 roku J. N. złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek k.1-4 akt ZUS/

Decyzją z dnia 16 grudnia 2016 roku (znak: ENP/10/042085343) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24 października 2016 roku, przyznał J. N. emeryturę od dnia 5 listopada 2015 roku tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że emerytura została obliczona zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej jako równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Przy ustaleniu wysokości emerytury uwzględniono:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 16174,89 zł;

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 200645,32 zł;

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 207,80 miesięcy;

- wyliczona kwota emerytury wynosi 1043,41 zł.

Organ rentowy wskazał także, że przy ustalaniu wysokości emerytury uwzględniono zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników wynosi 37,51 zł. Zatem łączenie emerytura wynosi 1080,92 zł.

/decyzja z dnia 16 grudnia 2017 roku k. 54 -55 akt ZUS/

Wnioskodawca w okresie od dnia 1 czerwca 1977 roku do dnia 28 stycznia 1993 roku był zatrudniony Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy i otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 43 dniówek obrachunkowych - planowana dniówka 140 zł.

/świadectwo pracy z dnia 28 stycznia 1993 roku k. 16 akt ZUS /

Wnioskodawca był członkiem spółdzielni, ale nie użytkował żadnej działki ani nie miał żadnego wkładu. Był wpisany na listę członków i uczestniczył w walnych zebraniach raz w miesiącu oraz opłacał składki na rzecz spółdzielni.

/zeznania wnioskodawczyni złożone w dniu 24 października 2017 roku k. 31 w zw. z wyjaśnieniami e - protokół z dnia 19 września 2017 roku 00:01:12 - 00:08:21 - płyta CD k. 23; zeznania świadka A. B. e - protokół z dnia 19 września 2017 roku 00:13:33 - 00:19:31 - płyta CD k. 23; zeznania świadka L. K. e - protokół z dnia 19 września 2017 roku 00:19:31 - 00:26:32- płyta CD k. 23; zeznania świadka J. J. złożone w dniu 24 października 2017 roku k. 30 v/

Wnioskodawca pracował Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K. głównie jako kierowca, chociaż jak nie było pracy dla kierowcy to wykonywał również prace w polu np. orał ciągnikiem, zwoził zboże z pola.

/zeznania świadka A. B. e - protokół z dnia 19 września 2017 roku 00:13:33 - 00:19:31 - płyta CD k. 23, zeznania świadka J. J. złożone w dniu 24 października 2017 roku k. 30 v/

W Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K. były listy członków z wkładami, ale byli też pracownicy, którzy nie mieli wkładów, a byli członkami spółdzielni tylko nie dostawali wtedy działki. Zdarzali się pracownicy, którzy nie byli członkami spółdzielni np. grupa budowlana. Oni otrzymywali 100% wynagrodzenia i nie odprowadzali składek, nie uczestniczyli w zebraniach.

/zeznania świadka J. J. złożone w dniu 24 października 2017 roku k. 30 v/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o dokumenty zawarte w aktach organu rentowego i załączone do akt sprawy, oraz zeznania wnioskodawcy i świadków A. B., L. K. i J. J.. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy oraz świadków, że J. N. pracując w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K. był jej członkiem, pomimo, że nie wniósł wkładu w postaci ziemi.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że wnioskodawca, jako ubezpieczony urodzony po dniu 31 grudnia 1948 r., przysługuje emerytura na podstawie zasad sprecyzowanych w art. 26 i art. 25 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887 z późn. zm.). W myśl art. 26 ust. 1 ww. ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Przepis art. 25 ust. 1 ww. ustawy stanowi zaś, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenia emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Jak wynika zaś z § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: 1) legitymacja ubezpieczeniowa; 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowadniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w k.p.c. Ograniczenia dowodowe zawarte w ww. rozporządzeniu dotyczą bowiem wyłącznie postępowania przed organem rentowym. Nie mają więc zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r., sygn. akt I UK 179/06, LEX nr 342283).

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia, czy odwołujący był członkiem w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K. w okresie od dnia 1 czerwca 1977 roku do dnia 28 stycznia 1993 roku czy też świadczył pracę na podstawie stosunku pracy, tj. czy był pracownikiem w rozumieniu przepisów kodeksu pracy.

Zdaniem Sądu Okręgowego przeprowadzone postępowanie pozwala na przyjęcie, że ubezpieczony nie pozostawał w Spółdzielni w stosunku pracy.

Zgodnie z treścią art. 2 k.p. pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę.

Ubezpieczony nie był zatrudniony na żadnej z wymienionych, w art. 2 k.p., podstaw, lecz na podstawie umowy z rolniczą spółdzielnią produkcyjną w oparciu o przepisy ustawy z 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 21).

Ubezpieczonego nie łączył ze Spółdzielnią stosunek pracy w rozumieniu art. 22 k.p.

Za takim stanowiskiem przemawiają zeznania wnioskodawcy i zeznających w sprawie świadków tj. A. B., L. K. i J. J., którzy jednomyślnie wskazali, że J. N. był członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K.. Uczestniczył w walnych zebraniach, które miały miejsce raz w miesiącu, podpisywał listę i odprowadzał na rzecz spółdzielni składki. Fakt braku wniesienia wkładu nie pozbawiał wnioskodawcy bycia członkiem, ponieważ byli członkowie z wkładem w postaci ziemi, ale byli również tacy, którzy żadnego wkładu nie wnieśli. Jednak powyższe nie miało wpływu na stosunek członkostwa, który istniał w każdym z podanych przypadków. Poza tym, jak wskazał jasno świadek, były również osoby zatrudnione w spółdzielni na podstawie umowy o pracę, ale wówczas one nie były członkami spółdzielni, nie uczestniczyły w zebraniach i nie odprowadzały składek. Likwidator J. J. wyjaśnił również, że w zaświadczeniu do organu rentowego napisał, iż wnioskodawca nie był członkiem spółdzielni, gdyż sprawdził jedynie listę członków z wkładami i tam nie było skarżącego. Zeznał jednocześnie, że aczkolwiek ubezpieczony nie miał wkładu to był normalnym członkiem spółdzielni, uczestniczył w zebraniach, odprowadzał składki. Świadek podał także, co bardzo istotne, że dla członków spółdzielni wynagrodzenie było określone dniówką uśrednioną i część dniówki odkładana była na trzynastą pensję, zaś osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę dostawały pełne 100% wynagrodzenie. Jak wynika ze świadectwa pracy wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 43 dniówek obrachunkowych - planowana dniówka 140 zł, a zatem dokument ten dodatkowo potwierdza, że był on członkiem spółdzielni. W niniejszej sprawie nawet sam wnioskodawca od samego początku wskazywał, że był członkiem spółdzielni.

Okoliczność ta powoduje, że nie było możliwe uwzględnienie odwołania wnioskodawcy, ponieważ zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego zatrudnienie wynikające ze stosunku członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej nie odpowiada warunkom opisanym w art. 22 § 1 k.p., bowiem z jego istoty wynikają prawa i obowiązki niewystępujące w stosunku pracy, a wynikające z art. 18 ustawy z 1982 r. - Prawo spółdzielcze (wyrok Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2012 r., I UK 383/11, LEX nr 1215134).

Stosownie do art. 22 § 1 k.p., przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Z kolei w myśl art. 22 § 1¹ k.p. zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartą przez strony umowy. Zatrudnienie wynikające ze stosunku członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej nie odpowiada warunkom opisanym w art. 22 § 1 k.p., bowiem z jego istoty wynikają prawa i obowiązki niewystępujące w stosunku pracy, a wynikające z art. 18 Prawa spółdzielczego, np. prawo do uczestniczenia w walnym zgromadzeniu lub zebraniu grupy członkowskiej, do wybierania i bycia wybieranym do organów spółdzielni, do udziału w nadwyżce bilansowej, do świadczeń spółdzielni w zakresie jej statutowej działalności oraz prawo do zaskarżania uchwał walnego zgromadzenia spółdzielni (art. 42 § 4 Prawa spółdzielczego)), obowiązek wniesienia wkładu (art. 152 Prawa spółdzielczego). Potwierdził to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 grudnia 2009 r., I UK 186/09 (OSNP 2011 nr 13-14, poz. 189), stwierdzając, że prawa i obowiązki członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych są uregulowane w odmienny sposób praw i obowiązków pracowniczych. Przy czym wyraźnie trzeba zaznaczyć, że niekorzystanie przez spółdzielcę z przysługujących mu praw nie oznacza, że nie kształtują one treści stosunku prawnego łączącego go ze spółdzielnią.

Niektóre prawa i obowiązki związane z wykonywaniem pracy członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej mogą być podobne lub identyczne, jak wynikające z zatrudnienia pracowniczego. Z istoty członkostwa wynika obowiązek członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej zespolonego działania przy prowadzeniu wspólnego gospodarstwa rolnego oraz

działalności na rzecz indywidualnych gospodarstw rolnych członków (art. 138 Prawa spółdzielczego) w ramach ustalonej w spółdzielni organizacji pracy - wymaganej i niezbędnej wobec wieloosobowego składu spółdzielni. Ustalone zasady kooperacji mogą zatem przypominać wykonywanie pracy, pod kierownictwem, w określonym miejscu i czasie, ale podporządkowanie spółdzielcy regułom wynikającym z tej organizacji pracy jest właśnie immanentną cechą stosunku członkostwa. Podkreślenia wymaga też, że to ustawodawca wybrał dla członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej inną podstawę zatrudnienia niż umowa o pracę. W art. 155 § 1 Prawa spółdzielczego stwierdza się, że zdolny do pracy członek tej spółdzielni ma prawo i obowiązek pracować w spółdzielni w rozmiarze ustalonym corocznie przez zarząd, stosownie do potrzeb wynikających z planu działalności gospodarczej spółdzielni. Zgodnie z art. 156 § 1 ustawy, oprócz członków spółdzielni może zatrudniać także ich domowników. Natomiast zatrudnienie osób niebędących członkami spółdzielni jest regulowane w art. 157 ustawy. Przepis ten stanowi, że spółdzielnia poza członkami i domownikami może zatrudniać stosownie do swoich potrzeb również inne osoby na podstawie umowy o pracę lub na podstawie innego stosunku prawnego, którego przedmiotem jest świadczenie pracy. Uprzednio obowiązująca ustawa z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61 z późn. zm.) w art. 113 stanowiła, że zdolny do pracy członek spółdzielni produkcyjnej ma prawo i obowiązek pracować w spółdzielni w zakresie ustalonym przez statut lub uchwałę walnego zgromadzenia. Przy pracach stanowiących zasadniczy przedmiot działalności gospodarczej, jak również w prowadzonych przez spółdzielnię zakładach przetwórczych i usługowych mogą być zatrudnieni oprócz członków także ich domownicy, inne zaś osoby jedynie dorywczo dla zapobieżenia stratom gospodarczym (art. 114 § 1). Spółdzielnia może zatrudniać czasowo lub na stałe osoby niebędące członkami ani domownikami członków przy wykonywaniu prac wymagających szczególnych kwalifikacji, jakich członkowie nie posiadają (art. 114 § 2).

Z przepisów tych wyraźnie wynika wykluczenie umowy o pracę jako podstawy zatrudnienia spółdzielcy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej (por. także uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 1988 r., III CZP 32/88, OSNC 1989 Nr 10, poz. 152; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 marca 2003 r., (...) SA/Łd (...), Prawo Pracy 2003 nr 9, s. 42; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2005 r., I UK 312/04, LEX nr 989238 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2009 r., I UK 115/09, LEX nr 558571). Choć niektóre prawa i obowiązki związane z wykonywaniem pracy członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej mogą być podobne lub identyczne jak wynikające z zatrudnienia pracowniczego, to z woli ustawodawcy członek rolniczej spółdzielni produkcyjnej nie może świadczyć pracy na podstawie umowy o pracę.

Sąd Okręgowy podziela także stanowisko orzecznicze, że pracownikami w znaczeniu kodeksowym są członkowie spółdzielni pracy zatrudnieni w nich na podstawie spółdzielczej umowy o pracę. Prawo spółdzielcze nie nazywa ich wprawdzie pracownikami, jednakże osoby te mają status pracowniczy w rozumieniu kodeksu pracy, zgodnie z postanowieniem powołanego wyżej art. 2 k.p. Natomiast członkowie innych spółdzielni, niż spółdzielnie pracy (m.in. rolniczych spółdzielni produkcyjnych) nie są pracownikami w rozumieniu art. 2, jeśli nie są w nich zatrudnieni na podstawie umów o pracę (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 19 kwietnia 2012 r., III AUa 188/12, LEX nr 1163533).

W tej sytuacji, nie uległa wątpliwości, że ubezpieczony nie spełnia warunków do zaliczenia do stażu pracy zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K. w okresie d dnia 1 czerwca 1977 roku do dnia 14 listopada 1991 roku, gdyż nie łączył go z Rolniczą Spółdzielnią stosunek pracy, zatem prawidłowa była decyzja organu rentowego z 16 grudnia 2016 roku i obecnie brak jest podstaw do zmiany takiego stanowiska.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c., odwołanie oddalił.

E.W.